

[Pia Kjærsgaard]

lættelser, og det er kun Folketinget, der kan fastlægge skattelettelser.

Under normale forhold bør det selvfølgelig være arbejdsmarkedets egne parter, der forhandler løn, men situationen herhjemme er jo på grænsen af det katastrofale.

Fremskridtspartiet går det skridt videre for at få bragt bedring i tingene, at vi vil have arbejdstiden sat op igen. Vi må og skal bruge ting, som alle måske ikke synes er lige rare for at få vor samfundsøkonomi bragt på fode igen. Fremskridtspartiet er parat, men vi vil kræve den nødvendige tid til de nødvendige forhandlinger. Spørgsmålet er, om regeringen forstår alvoren bag problemerne og indstiller sig på nytænkning sammen med Fremskridtspartiet.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det var en smuk tale, fru Pia Kjærsgaard holdt, og der var mange ord om Fremskridtspartiets gode hensigter.

Nu er det sådan, at man ikke altid skal bedømme personer og partier på de ord, de udtrykker, men måske nok snarere på de handlinger, de foretager i tidens løb. Jeg vil da sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg synes måske, at det havde været rigtigt, hvis det var fremgået lidt tydeligere af fru Pia Kjærsgaards indlæg, hvad det er for en prioritering, Fremskridtspartiet foretager af de sager, som Fremskridtspartiet får indflydelse på.

Vi ved, at Fremskridtspartiet på den ene side har været med til og meget stærkt støttet, at man skulle have en gradvis nedbringelse af formueskatten, og samtidig er det sådan, at Fremskridtspartiet som betaling for det er gået med til en medicintilskudsordning, hvor Fremskridtspartiet vælter 3/4 milliard kr. over på landets pensionister og kronisk syge mennesker.

Jeg synes måske, at det havde været klædeligt, om den prioritering i Fremskridtspartiet, når Fremskridtspartiet endelig får indflydelsen, havde stået lidt klarere i fru Pia Kjærsgaards indlæg. Men det bliver der lejlighed til for Fremskridtspartiet allerede i næste uge. Jeg

kan se, at fru Pia Kjærsgaard beder om en kort bemærkning, så kan det være, at vi allerede her i dag kan få løftet sløret for, om de positive meldinger, Fremskridtspartiet er kommet med i sommerens løb om medicintilskudsordningen, er andet end ord, og at man også er villig til at sætte handling bag dem.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er ikke den dagsaktuelle politik, men det er fru Pia Kjærsgaards bemærkninger om hendes savn af folkeafstemninger, som kalder mig på talerstolen.

Fru Pia Kjærsgaard henviste til grundlovens § 42, men hun skal ikke springe § 3 over. Der står klart, at den lovgivende magt er hos Folketinget, altså ikke hos folket, men hos Folketinget, som er valgt af folket. § 42 giver endda den mulighed, at hvis en tredjedel af Folketingets medlemmer inden en bestemt frist indgiver begæring om, at en vedtaget lov kommer til folkeafstemning, så får den lov og de virkninger, så grundloven er fyldestgørende, og den praktiseres også fyldestgørende.

Når fru Pia Kjærsgaard henviser til Schweiz, må jeg sige, at det netop er beviset på, at folkeafstemninger ikke fungerer. I langt de fleste af disse folkeafstemninger går der dels ikke nogen debat forud, dels deltager der mellem tyve og tredive procent i de fleste af disse folkeafstemninger. Hvis det skulle være mere betryggende, end at et af hele folket sammensat Folketing træffer afgørelserne, så vil det undre mig. Jeg skal da også henvise til, hvordan det gik med kvindelig valgret i Schweiz. Den kom netop på grund af deres mærkværdige parlamentariske system først frem i begyndelsen af halvfjerdserne, og jeg tror, der er en kanton, der endnu til denne dag i dag ikke har valgret for kvinder. Det er da klart bevis for – og det kender vi også fra de få folkeafstemninger, vi har haft her i landet – at det meget ofte er det mindst progressive, der gør sig gældende ved en sådan folkeafstemning, og det kan vel hverken som kvinde, som borger eller som folketingsmedlem være fru Pia Kjærsgaards lyst.

Jeg skal endelig gøre opmærksom på, at det ikke er nok at vedtage, at man vil have en folkeafstemning om det og det, men det vanskelige er at formulere spørgsmålet så entydigt – vi ved det fra meningsmålingerne om snart det ene og